

॥ श्रीविठ्ठलप्रसन्नः ॥ जयंजयनिजमानसमराळा ॥ आनंतवेशात्रैलोक्य
 पाळा ॥ मत्तजनासीआगाधलीळा ॥ गोकुळमाजिदाविसी ॥ १ ॥ जयज
 यपूतनाप्राणशोषका ॥ जुहावर्तेशकटांतका ॥ जांभईदेतांरमानायका ॥
 विश्वरूपादाविलें ॥ २ ॥ जयलक्ष्म्यानिगमागमसारा ॥ आनंदरूपानंदकुसारा ॥
 जयपयाब्धीहृदयविहारा ॥ दिगांबराबालवेषा ॥ ३ ॥ घननीळानीलवदभु
 मीसी ॥ जबलिआसोनीनदिससीवरीतुचरुपाचंतहोसी ॥ तेंचयेसीप्रस
 या ॥ ४ ॥ आसोपंचमोध्यायाचेआतीनीलबंदभुमीवरीश्रीपती ॥ रचेळोन
 लीळाविळासरिती ॥ मायेप्रतीदा ॥ वल्गु ॥ धायेकेदिवसींप्रातः काळीं ॥ चरण
 घेउनिबैसलाआळी ॥ मातेसिम्हलेवनमाळी ॥ स्तयेआणीरवेळावया ॥ ६ ॥
 बरावर्तुळदिसतोतरणी ॥ कंडुककैरीनमजदेजननी ॥ म्हणोनिलोळणीधर
 णी ॥ धराधरशायनपालिता ॥ ७ ॥ यशोदाम्हेसासेआई ॥ स्तयेकैसादेउंगेका

(2)

न्हाई॥ म्हणे निकडे वरी लवलाही॥ येशो देनें घेतली॥ ८॥ माता म्हणे रे सरवया॥
आली कमागे खेळावया॥ तरी चंद्र बिंब लवलासा॥ काढो निदेई रासलीचा॥ ९
तो माता म्हणे कदा ते॥ ते कैसी देई मी तु ते॥ तरी उरिया माजि जें घुमते॥ तेच
काढो न देई कां॥ १०॥ नलगे दर्ही रवी उ॥ काढो निदे आंती लघु मारा॥ माता म्ह
णे सकुमारा॥ काढितां न ये सरवया॥ ११॥ तरी पर्वत उचलो नि आणवी॥ देव देव
रीचे बोलवी॥ समिराच्या दाखवी॥ स्वका मजनयनी वो॥ १२॥ देनयना ती ल
बाहुली॥ तुजा येतु सीठे वीसा उल॥ आरवांती लघु मरवये वेळी॥ काढो निदे जन
निये॥ १३॥ काढो निदे मुक्ताचा दाग॥ देगी करी रत्नाची कीळ॥ आकाश जे
पटांती ल॥ काढो नियां मज देई॥ पुढी लोळली घाली घननीळ॥ माता
म्हणे आलारे वागुल॥ माहाभ्यासुर कराळ॥ पांच तो उलयासी॥ १४॥ माया जेटा
चे पार॥ त्रितय नयनी वैश्वानर॥ सिरीं सुळ सुळा वाहे नीर॥ मये कर माहा जेणी॥ १५

(२५)

दायी

चंद्रकलातयाचेसिरी॥नीळकंठखट्वांगकरी॥असभवर्चिलेंद्रासीरी॥गजचर्मपां
 धुरला॥१॥नेसलासेव्याघ्रांबर॥गळारुंडमाळाचेहार॥सर्बंगीवेष्टिलेफालि
 वर॥दक्षामुजामिरवती॥२॥नयासिदेखतांचिसल्लिजे॥कांडोनितात्काळपळि
 जे॥दृष्ट्यातुंगलाचिनिजे॥जोगीबाहेरउसाआहे॥१९॥जोगीतोकाळाचाही
 काळ॥क्रोधीजैसाकडवानळ॥मुष्टीतहंभ्रमांसकळ॥धरोजियांरगडीपें॥२०॥
 हरीम्हणेजननी॥मींरुतोंत्याचलाउरु॥ऐसातोजोगीनयनी॥मजआतांच
 दारववी॥२१॥जोक्षिराब्धीवासीदेवगादी॥तोगडबडालोलेतेसमई॥माताह
 रीसधरीहृदई॥समजावीतसप्रेमं॥२२॥परिउगानराहेसर्वथा॥म्हणेमजतो
 जोगीआतां॥मगम्हणेयशोदामाता॥कैसेंयासिकरावें॥२३॥मगतळघरीयां
 धारी॥स्यामाजिगुप्तबोवरी॥श्रीदृष्ट्यासिसुउकरी॥नेलातेथेंमातेनें॥२४॥मा
 ताम्हणेजोगीआहेयेथें॥हरीम्हणेसापासीनेईमाते॥यशोदाम्हणेतुंतेथें॥अ

(3)

यासीतहोसील॥२५॥मगबोलेकमलोक्षवपिता॥मींमफियेमातेसर्वथा॥परी
मजजोगीआतां॥कैसाआहेदारवबी॥२६॥मातेनेहरीसआंतरगृहानेले
तोंब्रम्हांउआंतउजळले॥कैसाआंधारप्रकाशले॥क्षणरूपचंडुकडे॥२७॥
ग्रहस्तंभउथाळीमिंती॥पाहतांमायेसिनदीसती॥जगन्निवासंनिश्चिती
चंडुकडेव्यापिले॥२८॥पृथ्वीआपआबर॥आग्निसमिरसमुद्र॥नानाजी
वजातीविकार॥क्षणरूपमासती॥२९॥आपआपणासयशोदाविसरे॥
सर्वहीव्यापिलेंयादवेद्रे॥नळघराबाह्यत्वरे॥माताआलीतेधवां॥३०॥मा
येवरीमायाघातली॥आसुतमहिमातेवेसरली॥मगमृणैरवनमाळी॥न
सतीआलीघेबोअनको॥३१॥पुढेंदिधलेरवेळण॥क्षणमृणैरनेचेचाळवण॥
मजतोजोगीमातेदाखण॥पंचवदनवीरुपाक्ष॥३२॥तोंबळिमद्रपातला॥श्री
रंगासमृणैरतेवेळा॥चालबाहिरगोपाळा॥खेळखेळांविचित्र॥३३॥ऐकतांचऐ

३

हरीविजय

आ०

६

(३५)

संक्चन॥ गदगदाहांसे जगजीवन॥ कडेखातें उतरोन॥ हातधरी बलिरामाचा॥ धर
दोषे दुःख उधावती॥ राजविदीस उभे राहती॥ धाकटे गोपाल मिळती॥ रामकृष्ण
वृणांभोवते॥ ३४॥ लंपडा रेंवें उचकें विचित्र॥ रवेळ रवेळे पंकज दळनेत्र॥ जो पद्मा
वल्लभ उदार॥ जलजना मध्री हरी॥ ३५॥ जो आनंत ब्रह्म उनायक॥ जो निज
मोक्षाचा परिपाक॥ जो आनंत वेग धारक॥ जग व्यापक जग ह्युर॥ ३६॥ जो भक्त
वध लस्यहारक॥ जो भव हृदय मय मत्तनाशक॥ जो भगवंत निजदायक॥ अ
भंग आद्वय पद ज्याचें॥ ३७॥ सवें गे गोपालाची मांदी॥ रवेळत जातसे राजविदी॥ रा
जीनायक भगविधी॥ लीळान कळतया तें॥ ३८॥ रवेळतां रवेळ श्रीहरी॥ निघे येके
गोपीचे मंदिरी॥ दधी दुग्धक्षणा मीतरी॥ चोरोनियां मक्षिलें॥ ३९॥ घटन वनीत
साये॥ गोपालांस देत रुवलाहं॥ तेथोनि न कळत जाय॥ आलिकेच ग्रहाप्रती॥ म
घरो घरीचें संचित लोणी॥ हरीचोरी परीने ऐवि कोणी॥ आह्नुत तयाची क

(५)
रही॥ वेदशास्त्रासी आगम्ये॥ १॥ तेनंद्य नोदेवंत पपरी॥ कीं कमलोत्सवाचें देवार्च
न॥ कीं नीलग्रिवाचें ध्यान॥ श्री कृष्णरूपें प्रगटलें॥ २॥ ते इंदिरेंचें निज जीवन॥ ते
वैकुण्ठपिठीचें निधान॥ कीं गोलियाचें पूर्वपुण्य॥ फळा आलें येकदांची॥ ३॥ कीं ते
निगमागमाचें सार॥ कीं तेषां तांचें निज मंदिर॥ कीं संतांचें प्रियेकर॥ निज धनेठे
बल॥ ४॥ कीं योगियाचें विश्रामधाम॥ कीं निज जनमंगल पूर्ण काम॥ तो ब्रम्हा
नंदमैय्य ब्रह्मा॥ त्वोरी करी गोवुच्छी॥ ५॥ ये वे गोपीचें मंदिरांत॥ गडिया समवे
त जगन्नाथ॥ निघतां बोले साव॥ गोपाळां सीते ऐका॥ ६॥ म्हणे सरचे होयेक ऐ
का॥ पाउलें वाजुं देउं नका॥ सांचुळें एका निगोपिका॥ जाग्या होतील निधीरें॥ ७॥
गडे म्हणती पूतनारी॥ बाळे ने पुरें गजरी॥ चरली ची आवरी मुरारी॥ ऐकती सुं
दरी मंदिरी त्या॥ ८॥ आम्हास म्हणसी नवाजवा पाउलें॥ तव पदीच्या वां कया करि
ती कोल्हाळ॥ हे ऐकोनि घननीळ॥ कर्ली घाली आंगोळिया॥ ९॥ कर्ली बोटे

(3A)

पालितांगोपाळ॥ बैसविले त्रैलोक्याचटाळ॥ लक्ष्मणांकी जेव्हां जेले॥ तरी त्रिभुव
न आंधळें होय॥ १॥ जो येकाचि सत्रमेळ॥ नाचवी ब्रम्हांडिचें पुतळे॥ जो आस
य आसंग नचले॥ काळवेळ नाही जया॥ २॥ जेसी आनेक जळचरे येक समुद्र॥
अनेक पक्षी येक आंबर॥ आनेकर सपरी येक नीर॥ व्यापक श्रीवर ते साहा॥ ३॥
नाना आलंकार येक सुवर्ण॥ नाना घट येक मृत्तिका जाण॥ नाना पद येक तंतु
पूर्ण॥ तेसा श्रीलक्ष्ण व्यापक॥ ४॥ नाना शीप येक आग्नी॥ नाना कीर्तयेक वा
सर मणी॥ नाना तरंग येक पाणी॥ सार मणी ते विआसे॥ ५॥ ऐसा श्रीलक्ष्ण
चाळक॥ जगद्वंद्य जग व्यापक॥ तेरागांविचें लोणी सकळीक॥ मसिलें तीस
नकळतो॥ ६॥ सवें घेउनि गोवळा॥ आलिके घरी प्रवेशला॥ कोणहा सहीन
कळे लीळा॥ श्रीलक्ष्णाची आगम्ये॥ ७॥ येके दिवसी माध्यान काळी॥ येके गो
पीचे घरी वनमाळी॥ निघाला तंव ते वेल्हाळी॥ उदका गेली यमुनेतें॥ ८॥ उदक घेउ

(5)

निआलीसुंदरी॥प्रवेशलीजोनिजमंदिरी॥तोंयेकलाचिपूतनारी॥नवनीता
क्षीतसे॥५९॥म्हणेकोणरेतुंयेथें॥चोरोनिमक्षिसीनवनीत॥तोंबोलेवैकुंठना
थ॥चोरटीनिश्चिततुंचिपें॥६०॥माझेमींमक्षितोन्नवनीत॥तुंकोणमजपुसा
वयायेथें॥गोपीगदगदाहांसत॥पारमासेंकींचोरटिया॥६१॥वृष्णांमासेंम्ह
णसीधर॥परीबरवाकरीविचार॥आपुलेंनवेदरीर॥माधरदारकोणवे॥६२॥
ऐसेंबोलेचक्रपाणी॥परीबरवाकरीविचार॥गोपीविचारकरीमनी॥वृष्ण
बोलिलासस्यवाणी॥नासिवंतरेवले॥६३॥जेजेदिसेतेंनासिवंत॥माझे
म्हणावयामीकोणयेथें॥आविनावायकमगवंत॥आजआव्ययआटळजो
॥६४॥नाशिंवंतआविद्यामयपिंड॥क्षणिकसकळब्रम्हांड॥आवधंमायाम
यचितं॥स्वप्नवतक्षणिकहे॥स्थावुक्तिकेचेंरुपेंकाटिलें॥बंध्यासुतेंपात्रध
डिलें॥मगेजळीचेमासेंभरिले॥निसीमाजिजाउनी॥६५॥आंवदेचेंधांधा

म्हणे

हरीविजय

आ०

4

रज.समीलि

रंकावे॥दिवाहोप्रहरावाळुंघातले॥सिकिताकांतोनिस्तवकेले॥पायबांधले॥१८॥
जीतुकीदिसतीतीतुकीकल्पना॥आवधीमाईकदृश्यरचना॥आविनाशयेकवैक
ठराणा॥नित्यनूतनआक्षये॥१९॥ऐसाकरितांगोपीविचार॥यत्तिजालीतदाकार
इकेउंगोरससमय॥असोनसिध्पळावया॥२०॥सावधहोउनगोपीबोले॥मा
संगहनकेहेकळले॥तरीकोणुचेंग्रहवहिलें॥सांगेमजगोवला॥२१॥श्रीहरी
महामासंसदन॥गोपीबोलेकासयायन॥सांगकांहीघरीचीभूला॥आपुलें
जरीमहलातोसी॥२२॥हरीमहलेएकसुत॥आकाशेंव्यापिलीजीतुकींघर॥तीतु
कीमासीचसमग्र॥चराचरसर्वही॥२३॥होसोनिबोलेनितंबिनी॥ब्रवाजाएतो
ससंपादणी॥एतघटपुढ्येवोनी॥हातकांमाजिघातला॥२४॥मगबोलेभक्तस
रवा॥माजिबहुपडिल्यापिपलिका॥त्यावेचो नियांदेखा॥टाकीतसेजालापां॥२५॥
वाळेंनिजेलींजेसी॥बाळेंनिजेसींसावकासी॥याचेनिमटेकांघेतोसी॥हृषीके

या लागि वरुषतसे ॥ ११ ॥ गडी बोलती हर्षे करोन ॥ ब्रह्मा धरदिस तो कीं लाहण ॥ स
वीं वीं तू ती दुग्धें होउन ॥ धार चाले आरवें ॥ १२ ॥ आसो आतां ते वक्षणी ॥ जागी
जाली गौळणी ॥ गडिया समूहें चक्रपाणी ॥ पळायें योनि वेगें आतां ॥ १३ ॥ आव
घे पळाले गोपाळ ॥ येक लासां पडला वेकठलीक ॥ गौळणी नें द्वारतात्काळ ॥ जावो
नियां धरीते व्हां ॥ १४ ॥ गौळणी म्हणें सित तोर ॥ गडी पळविले सत्वर ॥ परीं सां
पडला समुंदरा ॥ आतां कैसा जासील ॥ १५ ॥ काय वरक जसि कारण ॥ मुखे तुं
सां पडला सिज गजीवन ॥ जैसं जिवि लियां निज मन ॥ करण सहज आकळ
ती ॥ १६ ॥ हातीं लागल्यां मुख धूर ॥ सहज चिसां पडला परिवार ॥ कीं घरांत आलि
यां दिन कर ॥ कीं ऐकां पळती पां ॥ १७ ॥ कीं जालियां स्वरूप आमी ॥ आंतिक्ष
मादया उपरती ॥ सहज सहाज सां पडती ॥ साया सन करितां सत्वर ॥ १८ ॥ मुखे
तुं सां पडला समज ॥ आतां सकळां स काय काज ॥ हाता आलियां स्वरूप नीज

तुं
६

हरीविजय

काय

वै

०११

नानासाधनें का सया ॥ ९९ ॥ हृदइं बिंबलानारायण ॥ सुद्रेदेवताचें कायकारण ॥
सुधासमुद्रीहोतां निमग्न ॥ थिलरीमनकांधावे ॥ १०० ॥ जो जालावेदांतज्ञानी ॥ त्या
संकारण सुद्रसाधनी ॥ साधलियां आश्रित संजीवनी ॥ मग औषधीकां व्यर्थ जी ॥ १०१ ॥
हातीं सांपडलियां हिरा ॥ मग कांवेचा व्यापार एगारा ॥ कल्पतरु आलियां घरा ॥
मग बासुळाकां भजों ॥ १०२ ॥ तैसा कृष्ण तां सांपडलासी ॥ तुजने इ नियशो देपासी ॥ सी
क्षालावीन निश्चयेसी ॥ हृषीकेशी तजला तां ॥ १०३ ॥ ऐसें बोलतां गोळली ॥ गदगदा
हां से मोक्षदानी ॥ दुग्धगुळला मुरली घरीनी ॥ कामिली पासी पातली ॥ १०४ ॥ गदगदा
हां से ते आबळा ॥ तुज जा उंदी गोपाळा ॥ कृष्ण पयगुळला घातली डोळा ॥ स्पृणमा
त्र न लगतां ॥ पायेरी जं वने त्र बोळी ॥ पळाला वेगीं वनमाळी ॥ ऐसें गोपी ते वे
ळी ॥ गाहाले सांगे मायेते ॥ १०५ ॥ तो येक बोले गजगमना ॥ कृष्ण आल्हा आमु
च्या सदन ॥ मी करीत होत मथना ॥ तो हरी आंगणात उभा आसे ॥ १०६ ॥ मग मी म्ह

आ०

६

(8)

हेदुषीकेसी॥चोराकायपालतीपाहतोसी॥येरुम्हलेवळेपाहावयासी॥सहजम्हालेमीं
येथे॥१॥तान्हयावल्हाचेकळपतेक्षणी॥बांधलेहोतेगोष्टांगली॥त्यातेंजाबोनि
चक्रपाणी॥वळेकरेंकुरवालिता॥१॥कोंलुगेगार्डिचेंबांसरुकोले॥म्हणोनपुसेम
जलायुन॥तोमींकरीतहोतेमथन॥पुढेपाहनयशोदे॥१॥तंवश्रीरुष्टोंकायके
ले॥कळपवल्हाचेसोडिले॥दाराबाहीरलडनदिधले॥सलमात्रेंनलगातां॥
॥१॥घुस्वाहोनहंकारें॥आळेआळेवळतीबांसरें॥ऐसेंकरोनसर्वेचर॥म
जयेबोनि सांगता॥१॥म्हणेतुम्हाचेसुटली॥काननाप्रतीप्रळतगेली॥
ऐसेंऐकतांचमींतेवेली॥मथनतेसविटाकिलें॥१॥गांवाबाहेरबांसरेंगे
ली॥तेमजनवळतीकदांकाळी॥माघेंघरांतवनमाळी॥दधीनेवनीतम
क्षिलें॥१॥पयेआवषावप्याला॥अमथनाचाफोडिला॥गोरसवाहबोनि
गला॥वसररीखालेतेंयशोदे॥१॥छतनवनीतदहीदुध॥रबोनिकेलेरुषबु

७

(8A)

॥ ऐसें करो निमुकुंद ॥ पल्लेन आला तुज जवळी ॥ १७ ॥ बांसेरं घेवो नितिसरे
 प्रहरा ॥ आलिये निज मंदिरा ॥ तंवरचा परा जाचुरा ॥ वसरी वरी जाहला से ॥ १८ ॥
 ऐसें पीडिलें येणें माये ॥ आतां मी बांधेन याचे पाय ॥ कदां न सोडी जननिये ॥ बो
 लें काय बहुत आतां ॥ १९ ॥ बाहेर कळें नेंदी कोण ॥ हृदय मंदिरी बैकुंठ राणा ॥
 दृढ बांधेन या चिर्या चरणा ॥ मनोकारले कळें नेंदी ॥ २० ॥ माये सकळें नेंदी मा
 न ॥ लोकां सकळें नेंदी निश्चित ॥ काय याच मनें सत्य ॥ न सोडी मीं ययातों ॥ २१ ॥
 हा धडि घडी दावो निचदन ॥ सर्व निपळत न लगतां क्षण ॥ एकोन गोपी जे व
 चन ॥ रघदरघदा हां से श्रीरंग ॥ २२ ॥ मंग बोले प्रेमळ सरवा ॥ मीं न सांपडे ब्रम्हा
 दिका ॥ चतुरे तुज केंचा आवांका ॥ कोठा वया मज लागी ॥ २३ ॥ कृष्ण वचन ऐ
 कोनियां ॥ गदगदा हां सत माया ॥ तो आलीक गाहाले सांगावया ॥ दुर्जी गोपी
 सरसा बली ॥ २४ ॥ तं वत म्हणे यशोद सुदरी ॥ कृष्ण प्रवृत्ता लाये के मंदिरी ॥ तं व

(१)

गौळणीगेलीबाहेरी॥सूनघरीयेकलीच॥२५॥तीसम्हणेवोनवनीत॥कोठंठेविलें
सांगसत्य॥तंवतेजालीमयाभीत॥कृष्णप्रवेशातआंतरी॥२६॥घृतनवनीतम
क्षिलें॥थोउसेंनिजकरींघेतलें॥तेसुनेच्यामुरवासगिडिबिडिलें॥आपणपळ
लातेवक्षणी॥२७॥सासुआलीबाहिरोनी॥तोंसुनमुरजपुसतांदेरवोनी॥म्हणे
गवारेटलोणी॥निसुतुंचिमक्षितेसी॥२८॥आम्हीम्हणेमक्षितोकृष्ण॥आजि
कळलेंतुमेंविंदाण॥दोघीसमांतधारी॥होतदारुण॥आपणकौतुकपाहतसे
॥२९॥सूनम्हणेमामीएका॥लोणीसुआलाविलेंमुरवा॥तोमरमनघट्टेदेरवा॥
करुनिकरणीपळाला॥३०॥गौळणीपाहबाहेरी॥तोउभाआसेश्रीहरी॥तंवते
म्हणेमुरारी॥बरीचैरीकरितोसी॥३१॥सुनेच्यामुरवालावोनिनवनीत॥पळा
लासिहरीत्वरित॥येरुम्हणेतिनेंविनिश्चित॥माझ्यामुरवालाविलें॥३२॥हेरवा
तहोतीचोरुनीलोणी॥मींखेळावयाआलोंआंगणी॥मासेमुरवीलावोनिनलोणी

(१५)

हचपळालीघरांत॥३३॥मजवरीआळघालितेव्येथी॥बोलतांहांसेजगन्नाथ॥
 येरीम्हणेसुगोष्टीयथार्थी॥इनेंचिमक्षितेंसाचपें॥३४॥पुढतीकोपलीसुनेवरी॥
 कांगेऐसीकरितेसीचोरी॥आळघालितेसिवाळावरी॥कुडीरवरीतुंचिपें॥३५॥
 ऐसीलाउनियांकली॥पळोनआळावनमाळी॥तोंआणीकयेकगोलणीघातली॥
 गाहालेंसांगावयाकारलें॥३६॥म्हणेएकयशोदेसुंदरी॥सहजविदीसरवेळतां
 भुरारी॥येकगोपीदखोनितेआवसरी॥कायहरीपूसत॥३७॥म्हणेगेतुमेवक्ष
 स्थळीं॥हीगलंउंकांवाटली॥करीआपुचेचेंउचोरनिवेल्हाळी॥चोळीमा
 जिलपविले॥३८॥आमुचेकंदुकंदेसउकरी॥म्हणोनिरळीकरीश्रीहरी॥ति
 नेंसिउकांवितांसउकरी॥पळोनियांगेलावो॥३९॥येकेघरीगोरसरवाउनी
 सिंकीआणिरितीरुधाणी॥नेवोनिबांधेदुसरेसदनी॥नकळतचिआवसमा
 त॥४०॥तंवतेगोपीप्रातःकाळी॥सेजारणीचेगृहाआली॥म्हणेआमुचीसिंकी

(10)

गुप्तजाली॥ दुधाहियासमवेत॥ ११॥ जंबवरतें पाहे सुंदरी॥ तंव आपुलीसि कीतिवे
धरी॥ मग म्हणेंगे चतुरनारी॥ मासीसिंकी येथें कां॥ १२॥ तुमचा बरागे सेजारी॥ आ
म्हास फळलासाचार॥ आम्ही वृक्षवरी चोरीसमग्र॥ मूर्ख व्यर्थ विद्यालितो॥ १३॥
परब्रम्ह केवळ गे श्रीहरी॥ त्या वरी कोण घालील चोरी॥ तो ब्रम्हानंद निर्विकारी॥
चराचर व्यापक॥ १४॥ आम्ही म्हणें श्रीवृक्ष बाळ॥ परीतो परब्रम्ह निर्मळ॥ त्या व
री कोण घालील आळ॥ निर्मळ सदां न जागे॥ १५॥ सेजारी जाला चोर॥ मग का
य राखेल राखणार॥ कुंपानें शेतारव दल समग्र॥ तरी कोण राखवे॥ १६॥ मासी
सिंकी आलि दुधाणी॥ कैसी प्रवेसली तुमसे सदनी॥ दोघी समांडली सोट धरणी॥
हरीची करणी ऐसी हे॥ १७॥ ये के गौळणीची स्तन॥ परसांत आंग धूत नग्न॥ तों ये
काये की मन मोहन॥ ग्रहमाजी पातला॥ १८॥ म्हणें आमुचा चेंडु आळ समात॥ उणे
न आला तुमचे परसांत॥ म्हणें न गेला धांवत॥ आंग धूत कामिणी ते॥ १९॥ ती सह

e

(७५)

रीम्हणे ते समई ॥ उठ वेगें चेंडुदेई ॥ आमुचे कंदुक धरोनि हृदई ॥ बैसली सगे चोरटे ॥ १० ॥
 ती सहाती धरोनि उठ वित ॥ तो सासु आली परसांत ॥ तेम्हणे रे तुं नष्ट बहत ॥ तुजसी
 क्षालवीन मीं ॥ ११ ॥ धरावया धांवली म्हातारी ॥ तो वेगें पळाला पूतनारी ॥ तो बैकुंठ
 पूर विहारी ॥ निर्विकार जगदात्म ॥ धरये क गोपी म्हणे हरीसी ॥ जरी तुं माझ्या घ
 रास येसी ॥ मीं तुज बांधेन रखां बेसी ॥ हरी केसी जाण पां ॥ १२ ॥ तिचा उाव धरिला
 मनी ॥ रात्री तिच्या ग्राहा जावो मीं ॥ तिच्या स्वांतने उनी ॥ चश्चिरेक सोडिलें गोपालें
 ॥ १३ ॥ नग्न गेले छली करी कोल्हाळ ॥ वात्रटा किली तात्काळ ॥ सर्वे विज वल्लिखे
 उनिघन नीळ ॥ पुसतसे तिज लागीं ॥ १४ ॥ म्हणे काय वर्तमान ॥ हरी जालें रे चश्चि
 क दर्शन ॥ श्री लक्ष्मण म्हणे मी उतरीन ॥ क्षण मात्र न लगतां ॥ १५ ॥ तुं नग्न चिबिदी
 सयेई ॥ विंचु उचली नलवला हीं ॥ येरी म्हणे परता होई ॥ चक्रचालका गोपाला ॥ १६ ॥
 हरी म्हणे मज रखां बेसी ॥ बांधेन तुं गोकली म्हणे सी ॥ तुज प्रचीत निश्चयेसी ॥ देव

(11)
राविलीजाहपां॥५८॥तेम्हणेजगजीवना॥सर्वांगात्तदल्मावेदना॥प्राणजातो
मनमोहना॥उतरीवेगंवाञ्छिक॥५९॥मगळदृष्टयेवोनिजवळी॥वृषादृष्टीतीस
न्याहळी॥वेदनाराहित्मासकळी॥सणमात्रेंनलगतां॥६०॥जोआहंकारविंचु
उतरिता॥कालव्यालमयदुरिकर्ता॥जोब्रम्हादिकाचानियंता॥मायेपरतासर्वसा
क्षी॥६१॥जोभवसागरजलतारका॥जोसकळदृष्टसंहारकारका॥जोविश्व
जनकाचाजनका॥नामरुपातीवर्तमान॥आसोयशोदाऐकेसादर॥गाह
लियाचेचपेटेथोर॥गोलणीसांगतीममग॥नानाचरित्रेहरीची॥६२॥येकि
म्हणेयेणेंसर्पनेला॥येकादंपत्यातसाहिला॥तीबाहीरयेवोनिस्कळा॥लोकाल
गीसांगती॥६३॥धांवाधांवाम्हणेतेक्षणी॥सर्पनिघालाआंशुरणी॥येकम्हणती
मघाचक्रपाणी॥सर्पयेवोनिजांतहोता॥दधाहेत्याचीचवोकरणी॥केंचासर्पयेई
लसदनी॥तेम्हणतीगोकुळटाकुनी॥वृषणाभणेंजउंआतां॥६४॥जीतसर्पका

(११)

खेपेउन॥ बिदोबिदीपलतोनुशानंदन॥ विंचुमुठीमाजिधरोन॥ मेउसावीतवाळाते॥
 ॥६७॥ येकगौळणीदेखेगरोदर॥ तीजवळियेउनियादवेंद्र॥ म्हणेकांगेनुसेउदर॥ येव
 टेंवाटेसांगपं॥ ॥६८॥ तेम्हणेमींगर्भीएदुषीकैसी॥ कृष्णम्हणेकैसीजालीसी॥ येरी
 म्हणेशलतेचिपुससी॥ चाटहोसीबहुत॥ ॥६९॥ हरीम्हणेनवलदेवत्नीकरणी॥ कैसी
 जालीसिवोगसिली॥ येरीसिउकाचीतेक्षणी॥ परताहोईगोवळा॥ ॥७०॥ तुंआतांदि
 सतोसलाहण॥ पुढेंसिकसीवाहणपण॥ तुममातेससांगेन॥ सीक्षाकरवीनपा
 तां॥ ॥७१॥ येकगौळणीपुरुषार्थ॥ सारवलाउल्हासगोरसातें॥ म्हणेमीबिंदुमात्रक
 ष्णातें॥ लागोंनंदीयरीमाझे॥ ॥७२॥ गारससांचोनिकावडीभरिली॥ बरीकसुन
 दटबांधिली॥ जातःकालीमथुरेसिनेउनसकली॥ विकुनयेईनक्षणमात्रें॥ ॥७३॥
 कृष्णमुखीगोरसजाला॥ पडोंनंदीमींवाधिला॥ कृष्णाससीक्षालावीन॥ जरीये
 ईलग्रहामाश्या॥ ॥७४॥ ऐसीआभिमानेंतेगौळणी॥ निजेउंसाकावडीठेउनी॥ तेंर

(12)

जनीमाजिरजनीमाजिचक्रपाणी॥करीकरणीविपरीत॥७५॥जोसकळेदेहीचभा
क्षीयेक॥जोसकळचित्तपरिक्षक॥जोसविदानंदनिष्कलंक॥दावीकौतुकम
त्तातें॥७६॥रजनीमाजिकृष्णनाथ॥प्रवेशलातिचेग्रहातें॥नीसनिद्राला
गलीआलुत॥हरीसोडीतकावडीतेंकां॥७७॥गोरससर्वहीमसोनी॥रिती
केलीआवडीदुधाणी॥त्यामाजिसर्पविंचुमरोनी॥पुढतीबांधलीतैसी
च॥७८॥पालीसरउबेंडुक॥आवडीमडकीनरलीदेख॥रघूणगांठीतैसीच
निष्कंक॥जगदोधारेंबांधिली॥७९॥गोरसगेलचनमाली॥गौळणीउठली
प्रातःकाली॥कावडीखांद्यावरीवतली॥मथुरेगेलीतेधवां॥८०॥गांविचे
लोकआलेतेक्षणी॥गोरसपुसतीगौळणी॥येरीम्हणेदधीदुधलोणी॥च्या
रीजिनसेंआहेती॥८१॥येकम्हणतीगोरसकैसाआहे॥येरीम्हणेद्रव्येआणा
लवलाहं॥कावडीसोडेनियांपाहे॥मडकीजंबडमडोनी॥८२॥तोसर्पविंचुनेवे

ने॥ सरस्वती आंतुनि निघाले॥ लोकावरी धांवे निघाले॥ उंरवावया ते धवां॥
 सरउपाली चंहुं कडे धांवती॥ लोकविदो विदीपळती॥ येक म्हणती कुडी पापमती॥
 गौळली आसदृष्टे॥ ५४॥ आमच्या गांवावरी विष्णू॥ विंचुसर्पकावडी मरोन॥
 इनें सोडिले आणोन॥ कौटाळीण मोटीले॥ ५५॥ माहाच्यां डाळीण गौळली॥ इ
 सताउलाकरावे धरोनी॥ मगतिनें कावरीटाकोनी॥ पळेउठो निसत्वर॥ ५६॥ लो
 कधांवती कोधं करोनी॥ कावडीटाकिली काडोनी॥ सर्पविंचुधरोनी॥ लोकमा रि
 तीठांईठाई॥ ५७॥ येक म्हणती गौळली सधरावेगं॥ येरीपळे गोकुळमा गे॥ तेनि
 स्तजहोउनि सर्वांग॥ वाटपडे आडवळनी॥ ५८॥ धापादो टवाटेरडे॥ उलथोनि०
 चिरवळामा जिपडे॥ लोकमारिती धोडे॥ येक झेणहा लिती॥ ५९॥ येमुनाउतरोन गो
 पी गेली॥ गोकुळामा जिप्रवेशली॥ तीस पुन्हा मथुरावर्ज जाली॥ लोकजपती मा
 रावया॥ ६०॥ कृष्णासजरीदिती गोरस॥ तरी शतगुणें वाटे विशेष॥ तेगहीं दशा

(13)

१२

ये आसमसास ॥ बिंदुमात्र आर्पितो ॥ ११ ॥ श्रीहरीमुखी बिंदुमात्रपडे ॥ तरी सह
 स्रगुणेंताकाळवाटे ॥ जरी कृष्णनयेद्वाराकडे ॥ तरी गौळणी कृष्णी होती ॥ १२ ॥
 कृष्ण आलानाहीं आजि यरा ॥ म्हणो निचिंता क्रांतगोपदारा ॥ बिंदुमात्र आ
 र्पितां श्रीवरा ॥ गोरसवाटे आसंसाव्ये ॥ १३ ॥ वट बीज आर्धराईपडे ॥ तरी पर्वता
 कारवृक्षवाटे ॥ तें साहरीमुखी गोरसपडे ॥ दशावटे ग्रहासित्या ॥ १४ ॥ गाच्छा
 णसांगती गौळणी ॥ त्या उग्याच वेळीं करोनी ॥ परीमना माजिचक्रपाली ॥
 निलया वाग्रहासी ॥ १५ ॥ मलते कथे मिसं करोनी ॥ यशोदेच्या ग्रहाकामिली
 क्षणक्षणायेती फिरोनी ॥ कृष्णनयेनी ग्राहवया ॥ १६ ॥ पूर्णब्रम्हवैकुंठनायक ॥
 त्यास गौळणी जाली विमुख ॥ गोरसनेंदो निदुःख ॥ मथुरमाजिपावली ॥ १७ ॥
 प्रपंचना तो परमार्थी ॥ गौळणी अमली व्यर्थी ॥ जैसानि मागी उदिमाजात ॥ त्यास
 नागवितीत पकर ॥ १८ ॥ सगवेंती पडिलें आंतर ॥ वर्जजालें मथुरापुर ॥ खुंटला प्र
 पंचवेव्हार ॥ द्रव्य आमुमात्र लोभना ॥ १९ ॥ तेच कृष्णमुखी आर्पितां ॥ तरी सहस्र

१२

२२३

(13A)

गुणें वाढते॥ कृपानकरितां भगवंत॥ विष्णुवद्वतधांवती॥ २००॥ भगवंत जालियां
 पाठिमोरा॥ नसती च विष्णु येती घरा॥ माहार ले होती गारा॥ कोरही न पुरसतयातां॥
 ॥ १॥ आपुले द्वये लोकां वरी॥ ते बुडोन जाय न लुप्त करी॥ ज्याचे द्यावे ते दारी॥
 बैसती आरुघालुनी॥ २॥ वैरिया करी सांपडे वर्म॥ आवदसा येउन बुडे धर्म॥
 विशेष वाढले क्रोध कामा॥ तरी देव सोम लाजाणा वा॥ ३॥ आपुले जे कां रात्रु
 पूरु॥ त्यास आपण पीडिले॥ पाउले धारी त्याचे चरण॥ तरी देव सोम लाजा
 णा वा॥ ४॥ लाभा कारणे निघे उदि॥ ५॥ तो हाणी च होय दिवसे दिवस॥ पुज्ये
 स्थानी आपमान विशेष॥ तरी देव॥ ६॥ धासु रूद आप द्वेष करिती॥ नसते ज्येव
 हार येउन पडती॥ सदा तळमळ वाटे चिती॥ तरी देव॥ ७॥ आपुले राज्य संपती
 धन॥ रात्रु मोगी पाहे आपण॥ देह पीडे व्याधी वीण॥ तरी देव सोम॥ ८॥ विद्या व
 हुत जवळि आसे॥ परी कोरही चतयासन पुसे॥ खोले जाते मती पत्रंदा॥ तरी

(14)

देवक्षो०॥८॥ ठेविलोठेवानसांपडे॥ नसतीव्याधिआंगीजेडे॥ सदासयबोटेचंहुकेडे
तरीदेवक्षो०॥९॥ आसोगौळहीसर्वस्वेंठकली॥ भगवंतीतेआंतरली॥ प्रपंच
परमार्थमूकली॥ तेपडलीसंवसागरी॥१०॥ पुरुषहोआथवानारी॥ कृपा
नकरीतांश्रीहरी॥ व्यर्थकष्टतीनानापरी॥ संसारीनानादुःख॥११॥ आसोम
गतेगौळही॥ यज्ञोदेचेग्रहाजावेनी॥ लागलीश्रीकृष्णाचेचरणी॥ म्हणेहरी
दयाकरीकां॥१२॥ चुजसीआंकासकां॥ मूकलेइहपरत्रस्यार्थी॥ कृपाव
रीकृष्णनाथा॥ निरसीविंतासर्वती॥१३॥ श्रीकृष्णम्हणाराहीस्वस्व॥ भगवं
तीठेकीचिन॥ तेणेंप्रपंचनापरमायामुक्तरूपभासेवो॥ तगाऐसानिजभक्त
विहारी॥ नानालीळादावीमुरारी॥ तोब्रम्हानंदनिर्विकारी॥ दावीचरित्रदासा
ते॥१४॥ पाहतांहरिविजयग्रंथ॥ पापेंहोतीभयाभीन॥ आधींचपळतीसमस्त
पुढतीनयेतीफितोनी॥१५॥ जन्मोजन्मीचेपापबहुत॥ लिहिलीहोतीचित्रगुप्त॥

॥ पाहिजास्तुताहग्रंथ॥ पापहोतीभय
॥ भित॥ कधीचपळतीसमस्त॥ पुढ
॥ तिजयतीफितोनी॥१६॥

हरीविजय

(५५)

ह

तोतटस्ताराहेतेथे॥लेखणीपुटेनचाले॥१८॥पाहीनम्हणतांचरित्र॥परमसुखा
वेविष्णुपुत्र॥तोपुजायेवांनिसत्वर॥सामोरायेततयाते॥१९॥आचलोकितां
हरीविजय॥सर्वकालपाविजेजय॥कालिकाळाचेनाहीमये॥रक्षीस्वयेंहरी
त्याते॥२०॥याग्रंथरुपेंगोदावरी॥वाहेनिरंतरफक्तावरी॥सत्यवतीसुतब्रम्ह
गिरी॥तेथुनिईचाउग्रम॥२१॥वेराग्यआलिप्तकी॥याथडियादोनीकोमती॥
ज्ञानरूपगोदानिश्चिती॥वाहेआस्यनिर्मल॥२२॥वरकउनदियामाजिजीव
न॥याग्रंथगोदेमाजिजगजीवन॥असंपूरयतफरोन॥नाहीवोसालदुषणाचे
॥२३॥वरकउनद्याचेडेंलुपाणी॥येथानिर्मलचक्रंपाणी॥भक्तराजबैसलेअ
वली॥आनुष्ठानीसादर॥रुगतेगंगेमाजिबुतांमरिजे॥येगंगेतबुतांतारि
जे॥मनोवृत्तीजलसावज॥माजिनिमग्नतळपती॥२४॥श्रीरुद्रजगदानंदकं
दा॥तोचस्वामीब्रम्हानंद॥सावेचरणलक्षणमगमद॥श्रीधरमिलिंदसेवीतसे॥

आ०

हरी ६

२६

(57)
श्रीहरीविजयग्रंथ॥संमत्तहरिवौंशमागवत॥चतुरपरिसोतसंत॥वाष्टमाध्याय
गोउहा॥२२७॥श्रीगोपाळवाष्टगार्पणमस्तु॥६७॥६७॥६७॥६७॥६७॥६७॥६७॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com